

Studija slučaja Dr Alvina De Leona

SLUČAJ: 78

DATUM: jula 2013.

KLIJENT: 21 godinu stara desnoruka žena

Subjektivne tegobe: Klijentkinji je preporučeno da dođe na kliniku da joj pomognemo da pronade koren svoje anksioznosti i uzroke njenih hroničnih problema sa varenjem. Ona priznaje da se njena anksioznost vrti oko njenih hroničnih simptoma – **bolova i grčeva u želucu i proliva**. Seća se da su simptomi počeli kad je imala 12 ili 13 godina. Kaže da su u njenim tinejdžerskim godinama bili skoro svakodnevni, i da često nije mogla da spava zbog bola u želucu, proliva, pa čak i noćnog znojenja. Isprva je mislila da je vezano sa hranom koju je jela, piletine, ribe i mlečnih proizvoda, pa je počela da ih izbegava. Uprkos promenama načina ishrane, simptomi su se i dalje javljali, što je na kraju dovelo do njene anksioznosti da ide u javnost, zbog straha da će morati da trči u toalet. Najmanje 15 puta je zbog simptoma bila u bolnici. Tvrdi da je uradila skoro sve moguće dijagnostičke preglede da bi utvrdila koren svojih probavnih smetnji. Međutim, doktori još uvek nisu u stanju da joj postave dijagnozu. Rekli su joj da možda ima celijakiju, nervozno debelo crevo ili čak Kronovu bolest. Preporučeni su joj različiti lekovi i srestva za varenje, ali su njeni simptomi ostajali, što je samo pojačalo njenu anksioznost. Radila je čak i ispiranje debelog creva, ali ponovo, bez uspeha. Postala je frustrirana i ne može da shvati kako njeni prijatelji mogu da jedu brzu hranu i ne moraju da razmišljaju o trčanju u toalet; u međuvremenu, ona nastavlja da pati, bez obzira na to što se zdravo hrani. Njena anksioznost se pogoršava i stvarno utiče na njen život, što je i razlog zbog koga ona očajnički želi da nađe uzrok svojih probavnih smetnji.

Zapažanje: Klijentkinja izgleda zdravo i za vreme konsultacije ne pokazuje simptome anksioznosti niti probavnih smetnji. Kiropraktička procena je otkrila potpuna ograničenja u pokretima zglobova cele kičme i mišićno-fascijalna osetljiva mesta.

Pogođeni organi: Želudac i tanko crevo

Embrionalni klicin list: endoderm

Kontrolni centar u mozgu: moždano stablo

GNM objašnjenje: Bol u želucu, grčevi i proliv; nemogućnost varenja i apsorpcije „zalogaja”. **Konflikt je doživljen kao ljutnja na neku osobu, ili situacija koju je „teško svariti”.** Ovaj Biološki Specijalni Program (SBS) počinje umnožavanjem ćelija crevnog epitela za vreme **aktivnosti konflikta** i uklanjanjem tih novostvorenih ćelija jer više nisu potrebne, uz pomoć gljivica i mikobakterija u **fazi isceljenja**. Biološka svrha uvećanja broja ćelija je da se bolje svari ili upije „zalogaj”. Tokom faze isceljenja, osoba može da ima grčeve u trbuhu, proliv i noćno znojenje. Klijentkinja je trenutno u **visećem isceljenju** sa mnoštvom **šina** i okidača. Ona mora da otkrije svoj primarni konflikt (DHS) i da ga bude svesna, da bi se SBS završio.

GNM shvatanje: Klijentkinja je razumela objašnjenje i shvatila da bi njen konflikt mogao da bude povezan sa činjenicom da se njena porodica stalno selila dok je ona odrastala. Dodaje da je razlog selidbi bila priroda posla njenog oca; on bi često preselio porodicu u novoizgrađenu kuću, onda bi je prodao sa zaradom i ponovo ih preselio u sledeće novoizgrađeno naselje. U vreme kad je imala 12 ili 13 godina, selili su se 8 puta. Međutim, ona veruje da se njen konfliktni šok desio kad je bila u 7. razredu. Seća se te godine vrlo jasno, jer ih njen otac nije preselio samo u novo naselje, već je nju prebacio i u drugu školu (**njen DHS**). U prethodnim selidbama je ona uvek mogla da ide u istu školu, iako je živela u različitim kvartovima. Seća se da je bila vrlo uznemirena vešću da mora da promeni školu u 7. razredu. Iznenada se setila koliko je vikala na oca kriveći ga da joj je „uništio život”, konkretno tokom te selidbe.

Zatražio sam od nje da svesno napravi vezu između svojih probavnih smetnji i „nesvarljive ljutnje” koju je osetila zato što je morala da promeni školu u 7. razredu. Za nju je bilo važno da uvidi da je od tada napravila mnogo potencijalnih šina ili okidača koji su je držali u visećem isceljenju. Ona priznaje da joj svako neslaganje sa ocem ili svađa sa njim izaziva probleme sa varenjem. Takođe pouzdano zna da je stvarno uznemirava bilo koja promena njene rutine, i teško joj je da je „prihvati ili svari”. Zamolio sam je da podseća sebe da je primarni konflikt u prošlosti, da je sada odrasla i da nema potrebe da brine u koju školu će da ide. Takođe sam joj rekao da kaže sebi da je sposobna da se prilagodi svakoj promeni rutine. Bilo je važno da shvati da je sada bezbedno da jede šta god želi, i da hrana nije nužno faktor koji joj izaziva tegobe. Preporučio sam joj da radi na promeni načina na koji gleda na oca, da ni jedno buduće neslaganje ne bi obavezno pojačalo i iznelo ponovo na površinu njene emocionalne naboje iz prošlosti.

Urađene su joj tehnike opšteg balansiranja i kiropraktički tretman. Zakazana joj je kontrola kroz dve nedelje.

Rezultati: Klijentkinja nije došla na zakazanu kontrolu, ali me je osam meseci kasnije kontaktirala da bi me obavestila o svom stanju. Kaže da je počelo da joj biva bolje u roku od 3 dana posle konsultacije. Za nedelju dana je, posle mnogo vremena, ponovo jela piletinu. Bila je veoma zahvalna što je opet mogla da jede sve što poželi. S obzirom na njenu svest o tome šta mogu da joj budu šine i okidači, poslednjih 8 meseci više nije anksiozna. Priznaje da je počela da menja svoj pogled na promene u svojoj rutini, i u stanju je da otpusti stvari koje su van njene kontrole, pa one ne utiču na njenu probavu. Kaže da se njeno stanje poboljšalo 100%, i da uprkos tome što se povremeno iznervira, više nema ni anksioznost, ni probavne smetnje vezane za nju.

Za pojašnjenje specifičnih termina, pogledajte dokument „Pet Bioloških Zakona”

Prevod: Dr Radmila Jonić

Izvor: www.LearningGNM.com